

Zapečetění Božího lidu

Texty na tento týden

Zj 7; 2Pt 3,9–14; Dt 8,11–17; Zj 14,4.5.12; Zj 17,5; Ř 3,19–24

Základní verš

„Řekl jsem: ‚Pane můj, ty to víš!‘ A on mi řekl: ‚To jsou ti, kteří přišli z velikého souzení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově.‘“ (Zj 7,14)

Poselství o otevírání sedmi pečeti ukazuje, že i každý člověk pokládající se za křesťana bude nakonec vystaven jedné ze dvou možností: (1) požehnání za věrnost, nebo (2) zatracení za nevěrnost. První čtyři pečeti popisují, jakými způsoby se Bůh snaží vyburcovat svůj lid, který upadl do duchovní lhostejnosti, a vést ho tak k vítězství. Ve světě nepřátelsky naladěném vůči evangeliu však Boží lid prožívá nespravedlnost a zároveň také nepřátelství. Při otevření šesté pečeti je Bůh připraven postavit se proti těm, kteří jeho lid utlačují.

Sedmá kapitola je jakousi vsuvkou mezi otevřením šesté a sedmé pečeti. Šestá pečeť nás přivádí k druhému příchodu Ježíše Krista. Zatímco bezbožní musí čelit následkům soudu, Zj 7 odpovídá na jejich zoufalou otázku: „Kdo bude moci obstát?“ (Zj 6,17). Odpověď zní: Ti, co mají Boží pečeť. Bližší charakteristika skupiny 144 000 se nachází ve Zj 14,1–5.

Další vsuvka se nachází mezi šestým a sedmým troubením (Zj 10,1–11.14) a souvisí s obdobím druhého velkého probuzení a začátkem adventního hnutí. Tento text se týká stejného časového období jako úvodní scéna sedmé kapitoly a zaměřuje se na zkušenost a poslání Božího lidu v poslední době.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

NEŠKOŤTE ZEMI

¹Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich nevál na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. ²A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečtidlo živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: ³„Neškodte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“ (Zj 7,1–3)

Osobní studium

Přemýšlej o úvodním textu v souvislosti s verši 2Pt 3,9–14. Co spatřil Jan ve svém vidění? Jak dlouho a také proč mají andělé zadržovat to, co přichází? Co se stane po zapečetění Božího lidu?

Větry představují ve Starém zákoně ničivé síly (a mocnosti), jejichž prostřednictvím Bůh vykonává své soudy nad hříšníky (Jr 23,19.20; Da 7,2). „Boží andělé přestanou bránit průchodu lidských vášní – uvolní se všechno zadržované napětí. Celý svět bude zatažen do zkázy, jež bude děsivější, než byla zkáza starého Jeruzaléma.“ (GC 614; VDV 397) Tyto ničící síly budou tedy na Boží pokyn zadržovány až do doby, dokud nebude dokončeno zapečetění Božího lidu.

Ve starověku bylo hlavním významem zapečetění vyjádření vlastnictví. V Novém zákoně má zapečetění symbolický význam: „Avšak pevný základ Boží stojí, máje tuto pečeť: „Pán zná ty, kdo jsou jeho...“ (2Tm 2,19; ČSP). Bůh se hlásí k těm, kteří jsou součástí jeho lidu, a vtiskne jim pečeť Ducha svatého

ho (Ef 1,13.14; 4,30). V době konce dostávají symbolickou pečeť na čelo Boží věrní, kteří zachovávají jeho přikázání (Zj 14,1.12). Nejde o nějakou viditelnou značku na čele člověka. Zapečetění věrných znamená „upevnění v pravdě – rozumově i duchovně – aby se nepohnuli“. (LDE 220) V protikladu k tomu přijmou cejch šelmy ti, co se postavili na její stranu (Zj 13,16.17).

Bůh v každé generaci křesťanů přiměřeným způsobem zkoušel věrnost těch, kdo mají být zapečetěni. Zkouška věrnosti při poslední krizi spočívá v zachování Božích přikázání (Zj 12,17; 14,12). Především čtvrté přikázání se stane zkouškou poslušnosti Bohu (Zj 14,7). Během dějin byla vždy sobota znamením Božího lidu (Ez 20,12.20; Žd 4,9.10). Podobně bude sobota znamením věrnosti Bohu i během závěrečné krize.

V době konce má pečeť i funkci ochrany před ničivými silami sedmé rány (viz Ez 9,1–11 jako pozadí obrazu ze Zj 7,1–3). Na otázku ze Zj 6,17 proto dostáváme jasnou odpověď: v den Božího hněvu bude moci obstát jen zapečetěný Boží lid.

Aplikace

Pavel nás varuje před tím, abychom nezarmucovali Ducha svatého, jehož pečeť je pro nás důležitá pro „den vykoupení“ (Ef 4,30). Co to znamená? Jak můžeme „zarmoutit“ Ducha svatého? Jaká rozhodnutí potřebuješ udělat a čeho se potřebuješ vyvarovat, abys nezarmucoval Ducha svatého?

ZAPEČETĚNÍ BOŽÍHO LIDU

⁴Pak jsem slyšel počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc označených ze všech pokolení Izraele:
⁵z pokolení Juda dvanáct tisíc, z pokolení Rúben dvanáct tisíc, z pokolení Gád dvanáct tisíc,
⁶z pokolení Ašer dvanáct tisíc, z pokolení Neftalím dvanáct tisíc, z pokolení Manase dvanáct tisíc,
⁷z pokolení Šimeón dvanáct tisíc, z pokolení Levi dvanáct tisíc, z pokolení Isachar dvanáct tisíc,
⁸z pokolení Zabulón dvanáct tisíc, z pokolení Josef dvanáct tisíc, z pokolení Benjamín dvanáct tisíc označených. (Zj 7,4–8)

Osobní studium

Uvažuj o úvodních verších. Jak rozumíš významu čísla, které označuje počet zapečetěných Božích věrných?

Oznámení počtu těch, kteří jsou zapečetěni, označuje završení, skončení zapečetění. Jan slyší, že jejich počet je 144 000 ze všech pokolení Izraele. Zjevení je symbolickou knihou, 144 000 nelze považovat za doslovné číslo. Číslo 144 000 je dvanáct krát dvanáct krát tisíc. Dvanáctka je v Bibli symbolem Božího lidu a církve – je to počet kmenů Izraele i počet apoštolů, kteří tvoří základ církve (Ef 2,20). Číslo 144 000 tedy představuje plnost Božího lidu poslední doby. Jde o „Boží Izrael“ (Ga 6,16). Tvoří ho věrní ze Židů i z pohanů, kteří jsou připraveni na Kristův návrat a kteří budou proměněni, aniž poznali smrt (Ř 11,26; 1K 15,51–53).

Výčet dvanácti kmenů Izraele uvedených ve Zjevení 7 není klasickým vyjmenováním izraelských kmenů a nelze jej chápat doslovně. Deset kmenů severního království bylo vzato do zajetí během asyrské nadvlády (2Kr 17,6–23), kde postupně splynuly s ostatními národy. Již v Ježíšově době z národa žily jako společenství jen dva kmeny (Juda

a Benjamín). Proto judaizmus v dnešní době není tvořen dvanácti kmeny.

Kromě toho se seznam dvanácti kmenů zmíněných ve Zj 7 nikde jinde v této podobě v Písmu nenachází (porovnej Nu 1,5–15 a Ez 48,1–29). Juda je zde zmiňován jako první kmen (Zj 7,5) namísto Rúbena (Nu 1,5). Kmeny Dan a Efrajim, které jsou zahrnuty v seznamech v Nu 1 a v Ez 48, jsou ze seznamu ve Zj 7 vynechány. Namísto nich jsou v seznamu zmiňováni Jozef a Lévi (Zj 7,7,8). Zřejmým důvodem pro vynechání Efrajima a pravděpodobně i Dana ze seznamu ve Zj 7 může být skutečnost, že tyto dva kmeny jsou ve Starém zákoně spojené s odpadlictvím a modlářstvím (1Kr 12,29,30 a Oz 4,17).

Jak tedy máme chápat seznam ze Zj 7? Nejedná se o historický záznam, seznam má teologický význam. Skutečnost, že v seznamu chybějí kmeny Dan a Efrajim, naznačuje, že typ nevěrnosti, jakého se tyto dva kmeny dopustily, nemá uprostřed zapečetěného Božího lidu žádné místo. Kromě toho je církev v Novém zákoně přirovnávána k dvanácti kmenům Izraele (Jk 1,1). Dvanáct kmenů ze Zj 7 tedy symbolizuje celý Boží lid, který vytrvá až do konce – Židy i pohany.

Aplikace

Jaké Boží ujištění se v Bibli nachází pro ty, kteří budou žít v těžkých dobách konce času?

VELKÝ ZÁSTUP

⁹Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. ¹⁰A volali velikým hlasem: „Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi.“ (Zj 7,9.10)

Osobní studium

Přemýšlej o textu Zj 7,9–14. Koho vidí Jan v tomto vidění? Jak jsou tito lidé popsáni? Odkud přicházejí? Jaký je jejich vztah k Bohu a ke Kristu?

Jan viděl „veliký zástup“, který nikdo nedokáže spočítat (Zj 7,9). Dozvídáme se, že tito lidé „přišli z velikého soužení a vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově“ (Zj 7,14). Jde tedy o neobyčejnou, mimořádnou skupinu lidí, kteří – ať už prošli jakýmkoliv soužením – zůstali věrní Ježíši. Symbolem jejich věrnosti jsou bílá roucha, do kterých jsou oblečeni. Slovo „soužení“ v Bibli velmi často odkazuje na utrpení, které věřící pro svou víru prožívají (viz například Ex 4,31 – ČSP; Ž 9,10.11; Mt 24,9; J 16,33 a Ř 5,3 – ČSP). A tak ačkoli někteří adventisté vnímají tuto skupinu jen jako jiný pohled na již zmíněných 144 000, „velký zástup“ můžeme také chápat i jako odkaz na všechny vykoupené, kteří během dějin trpěli pro svou víru.

Stejně jako v celé Bibli, i v popisu „velikého zástupu“ můžeme pozorovat důraz na velké téma spasení z milosti. Jediné, na co mohou

spoléhat ti, kteří touží po vykoupení, po spasení, věčném životě, novém nebi a nové zemi, je Kristova spravedlnost. Jejich spasení je především výsledkem toho, co pro ně Kristus udělal, ne výsledkem jejich vlastní svatosti a činů.

„Nejblíže trůnu budou stát lidé, kteří kdysi horlili pro satanovu věc, byli však ‚vychváčeni jako oharek z ohně‘ a následovali svého Spasitele s hlubokou vnitřní oddaností. Vedle nich budou stát ti, kdo si vypěstovali dokonalou křesťanskou povahu v prostředí klamu a nevěry; lidé, kteří dodržovali Boží zákon i tehdy, když jej křesťanský svět prohlašoval za neplatný, a dále miliony těch, kdo byli mučeni pro svou víru. Za nimi bude stát ‚tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků ... před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou‘ (Zj 7,9). Jejich boj skončil, zvítězili. Běželi závod a získali cenu. Palmová ratolest v jejich rukou je symbolem vítězství, bílé roucho znakem neposkvřené Kristovy spravedlnosti.“ (GC 665; VDV 429)

Aplikace

Ano, můžeme obléci Kristovu spravedlnost, kterou přijímáme vírou jako dar. Jak si však můžeme udržet víru a zůstat věrní i uprostřed problémů a soužení? A co je možná ještě důležitější – jak si uchovat víru a věrnost v dobách klidu a dostatku? (Dt 8,11–17; Př 30,8.9)

TI, CO NÁSLEDUJÍ BERÁNKA

⁵Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony. ⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. (Zj 14,5.6)

Osobní studium

Přečti si text Zj 14,1–5. Jaké jsou tři hlavní charakteristiky těch, kteří patří mezi 144 000? Jak tyto charakteristiky souvisejí s popisem svatých, o nichž se píše ve Zj 14,12?

Zjevení 14,4.5 je popisem vlastností 144 000, tedy lidí žijících na konci času, kteří „zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši“ (Zj 14,12). Přestože v závěrečné krizi naplno zažili sílu satanova hněvu, zůstali pevní, jelikož měli blízký vztah s Ježíšem.

Jako rozumíš skutečnosti, že 144 000 vykoupených „neporušilo svou čistotu se ženami“? (Porovnej s textem Zj 17,5.) Jak souvisí čistota jejich charakteru se skutečností, že „byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi“ (Zj 14,4; ČSP)?

Sexuální nemorálnost je v Bibli často symbolem nevěrnosti Bohu. Zj 17,5 (ČSP) hovoří o nevěstce Babylonu a jeho dcerách na konci času, s nimiž se poskvřňovali lidé ze všech koutů světa (Zj 18,3). Zjevení však hovoří o lidech označených jako 144 000, kteří zůstali věrní Kristu a odolali znesvěcujícímu vztahu s Babylonem a odpadlými církvemi. Právě proto těch 144 000 „následuje Beránka, kamkoli jde“ (Zj 14,4). Ve starém Izraeli patřila prvotina úrody Bohu – tedy to nejlepší ze sklizně (Nu 18,12). Slovo „prvotina“ může odkazovat na zachráněné lidi, kteří jsou však odlišní od těch, co přicházejí ze světa (Jk 1,18; ČSP). Ve Zjevení tvoří 144 000 skupinu lidí, kteří budou proměněni, aniž okusili smrt (1K 15,50–52). Jde tedy o prvotinu větší úrody zachráněných ze všech období dějin (Zj 14,14–16).

Aplikace

Co všechno nás ohrožuje tak, že se můžeme – dokonce i nevědomě – dopustit duchovního smilstva? Proč klameme sami sebe, pokud si namlouváme, že nám nic takového nehrozí?

SPASENÍ NAŠEMU BOHU A BERÁNKOVI

¹⁹Víme, že co zákon říká, říká těm, kdo jsou pod zákonem, aby byla umlčena každá ústa a aby celý svět byl před Bohem usvědčen z viny. ²⁰Vždyť ze skutků zákona „nebude před ním nikdo ospravedlněn, neboť ze zákona pochází poznání hříchu.“ ²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu. (Ř 3,19–22)

Osobní studium

Přečti si text Zj 14,5 a také verše 2Pt 3,14 a Ju 1,24.25. Zjevení popisuje, že Boží lid na konci věků je „bez úhony“. Jak lze dosáhnout takového stavu?

Závěrečná charakteristika skupiny 144 000 je: „Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony“ (Zj 14,5). Zatímco ti, kdo patří světu, se rozhodli věřit jeho svodům a lžím, lidé patřící na konci času Bohu, přijali lásku k pravdě, aby byli spaseni (2Te 2,10.11).

Vyjádření „bez úhony“ neoznačuje morální, bezhříšný stav, ale odkazuje na věrnost této skupiny Kristu. V Písmu se o Božím lidu mluví

jako o „svatých“ (Lv 19,2; 1Pt 2,9). Abraham (Gn 17,1) a Jób (Jb 1,1) byli bezúhonní, podobně i křesťané jsou povoláni, aby před Bohem žili svatý a bezúhonný život (Ef 5,27; Fp 2,15).

Přečti si znovu text Ř 3,19–24. Jak bys shrnul hlavní myšlenku těchto veršů? Proč je tato pravda pro život křesťana tak důležitá?

V závěrečných dnech světových dějin bude skupina 144 000 odrážet Kristův charakter. Jejich vykoupení ukáže, co vše pro ně udělal Kristus, nebyla to jejich svatost ani zásluha (viz Ef 2,8–10). Ti, kdo patří mezi 144 000, si „vypřali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově“ (Zj 7,14). Jako takoví jsou před Bohem „čistí a bez poskvrny“ (2Pt 3,14).

Aplikace

„Potřebujeme být pročištěni, očištěni od všeho pozemského, až se v nás bude zrcadlit obraz našeho Spasitele a budeme mít účast na Boží přirozenosti. ... Až se ukončí životní zápas, až bude odložena k Ježíšovým nohám zbroj a svatí budou oslaveni, až tehdy bude možné bezpečně prohlásit, že jsme spaseni a bez hříchu.“ (3SM 355.356)

Jak můžeš žít posvěcený život v aktivní přípravě na věčnost – a přesto se nechytit do pastí perfekcionismu a fanatické svatosti?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

O totožnosti skupiny 144 000 se velmi vášnivě diskutuje. Z knihy Zjevení se zdá zřejmé, že skupina 144 000 tvoří poslední generaci Božího lidu v závěrečných dnech pozemských dějin. Víme, že prožijí soužení, budou uchráněni od sedmi posledních ran (Ž 91,7–16) a že jejich věrnost a oddanost bude zkoušena více než věrnost jakékoliv generace v minulosti.

Nebylo nám zjeveno, kdo přesně bude do této skupiny patřit. Jejich totožnost je jedním z tajemství, která si Bůh uchoval pro sebe (Dt 29,28). Jen budoucnost ukáže, kdo bude do této skupiny zachráněných svatých patřit. V souvislosti s tímto tajemstvím zaznívá následující varování:

„Kristus říká, že i v církvi budou takoví, kteří budou namísto pravd předkládat své výmysly a dohady, ačkoli Bůh dal velkolepé a povznášející pravdy, které by se měly stát trvalou součástí našeho uvažování. Když si lidé budou náhodně vybírat různé teorie a bude je hnát zvědavost poznávat věci, které pro ně nejsou nijak užitečné, Bůh je nepovede. Není totiž Božím záměrem, aby jeho církev předkládala a učila to, co není v Božím slově. Není Boží vůlí, aby se vedly spory o otázkách, které lidem duchovně nepomáhají. Jako například: kdo je součástí 144 000? Ti, kteří jsou Bohem vyvoleni, to zakrátko budou s jistotou vědět.“ (1SM 174)

Otázky k rozhovoru

1. Uvažuj o výzvě, abychom: „usilovali ze vsí síly, kterou nám Bůh dal, abychom byli mezi těmi 144 000...“ (7BC 970). Jak můžeme tato slova uposlechnout? Jak by měla ovlivňovat tvé každodenní rozhodování?
2. Důležitou charakteristikou skupiny 144 000 je zpěv nové písně. Je to píseň, kterou kromě 144 000 nemůže zpívat nikdo jiný, protože jde o píseň zkušenosti – zkušenosti, kterou neprožila žádná jiná skupina věřících v dějinách (Zj 14,3.4; 15,2.3). Když uvažuješ o svém vlastním životě, jak tvůj současný duchovní život odráží píseň tvé dnešní zkušenosti s Bohem? Nebo tvůj život odráží jen příběhy o Božím jednání ve tvém životě kdysi v minulosti a postrádá důkazy o odevzdání se v současnosti? Co vám může pomoci znovu se odevzdat Bohu?
3. Jaký je rozdíl v tom, když „máme informace“ o Kristu, a když ho opravdu známe? Kdyby se vás někdo zeptal: „Jaký je Kristus?“, co byste mu odpověděli?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy: